

aneb Z prázdnin do hostince Snad mi David Němeček, manager **Druhé trávy**, odpustí zneužití jeho prodejního sloganu, ale neodolal jsem. A to proto, že se mi povedlo být na dvou po sobě následujících koncertech jmenované skupiny. Což by nebyl důvod k rozsáhlejšímu textu nebýt toho, že první z nich byl dvojkonzertem s

Bratry Ebeny

a byla možnost srovnání první takovéto kombinace. Ta první měla premiéru 12. února 2017 v Brně v Janáčkově divadle těsně před zahájením rekonstrukce. Nejen díky plyšovému prostředí první brněnské scény se neslo společné vystoupení v duchu vzájemného respektu zúčastněných. Experiment se velmi povedl a ke štěstí diváků pokračuje ve sporadických termínech dál.

Ve čtvrtek **1. srpna** se nádvoří zámku Telč naplnilo do posledního místa natěšeným publikem, které v radostném očekávání vyhlíželo protagonisty večera. Pod laskavým dohledem

chobotnice, maskota

Prázdnin v Telči, na scénu dorazila **Druhá tráva s R**

obertem Křesťanem

. Úvodní skladba

Dřív, než se rozloučíme

pozornému publiku jistě aktivovala sluchový systém, i když Robert ve svém průvodním slově lehce nadhodil tezi o tom, že první song je vlastně malou zvukovou zkouškou. A pak už opět nastaly hudební hody, tentokrát proložené kombinací s členy skupiny Bratří

[Miss Jessica Facesitting 1](#)

Ebenů. Robert uchopil svým nezaměnitelným projevem skladbu

Marka Ebena

Zapomeneš

, kdy instrumentalisty podpořil David Eben svým klarinetem a celek dal novou dimenzi nostalgické poetice textu. David Eben připravil v kombinaci s instrumentalisty Druhé trávy další zvukové okouzlení a maně tím připomněl loňskou sérii kombinace Michaela Pavlíčka s Druhou trávou a tónové hody vynikajících muzikantů. V jedné z nejsilnějších skladeb z alba Dylanovky

Ještě není tma zářil

duet Roberta Křesťana a Marka Ebena s podporou magické kytary Pavla Skály. A základní sestavu ještě jeho kytara podmalovala v

Dívce ze severu

.

Po malé pauze, vyplněné několika slovy **Medvěda**, coby otce zakladatele a duchovního guru

Prázdnin, pokračoval večer hudebních krás v magickém zámeckém prostředí vystoupením **Bratrů Ebenů**

. A pohodu večerního času zaplnila poezie textů Marka Ebena a dokreslila je hudební stránka, čerpající z bohaté tónové palety muzikantů z této skvělé sestavy.

Prolnutí nejen žánrové zajistila u písničky

Folkloreček

podpora folklorního souboru Moravská Travěnka, kterému k dokonalosti chyběly jen jejich kroje, které bohužel nedorazily včas díky letištním stávkám a D1. Markova pohybová show byla prolnta hlubokým procítěním folklorní noty a jistě by festival ve Strážnici obohatila o zcela nový přístup k tradicím. Od folklóru byl jen skok k návratu do klasického repertoáru. Ale dalším netradičním kouskem v repertoáru byla trampská píseň s hostujícími trampskými kamarády. Milovníky humoru Bratrů Ebenů jistě nepřekvapila velká podobnost tváří osadních kamarádů s členy Druhé trávy. Konec konců – kdo si rád nevzpomíná na trampské mládí.

Večer ustupoval před temnotou noci a možná to trochu přidalo temnějšímu (aspoň pro mne) vyznění nových skladeb Markových. K zamyšlení je pro mne to, že hravost jeho textů jako by ustoupila vážným ozvěnám doby – což může být jen osobní pocit.

Každopádně byl večer *trávy v ebenovém tónu* jedním z vrcholů letošního léta - určitě pro mne a myslím že i pro ty, kteří prázdniny zařazují do své pravidelné dávky letního doplnění energie.

A proč Tráva dvakrát legálně? Protože hned následující den byla Druhá tráva ozdobou dramaturgického plánu hostinského zařízení kousek od Brna, tedy vystupovala na zahrádce Knínického hostince. Jistým kontrastem proti hledišti telčského zámku s vysokým podílem dětí, které vydržely i náročné skladby Ebenů v klidu sedíc, bylo zcela dospělé publikum na zahradě hostince, které neustále cirkulovalo v rámci pitného cyklu. Což pozornost ostatních i účinkujících nepodpořilo.

A proč mi nestačilo vidět a slyšet jednou? Protože si při poslechu skladeb v provedení Roberta a Druhé trávy připadám jako při popíjení skvělého moku – každá láhev má jiný příběh, který v sobě nese nálady a zář slunce či temné mraky, i když je to pořád stejné víno. A stejně jako vína, i dobré muziky se člověk nemůže předávkovat.

Fotogalerie:

[Druhá tráva a Bratři Ebenové Prázdniny v Telči 2019](#)

[Druhá tráva a Bratři Ebenové před koncertem Prázdniny v Telči 2019](#)